

EKSKURZIJA V IDRIJO IN CERKNO

26.septembra smo se odpravili na tradicionalno ekskurzijo v Idrijo. Na avtobusu smo dobili delovne liste, na katerih smo si na zemljevidu označevali pot. Cesta je bila ovinkasta. Takoj na Colu nas je presenetila jesenska megla. Učiteljica Ana Kobal nam je sproti pripovedovala o posebnostih krajev na poti.

Prispeli smo v Idrijo, mesto med hribi z značilno

zvezdnato obliko. Najprej smo si ogledali muzej Gewerkenegg. Muzej je v gradu, v katerem

niso nikoli živeli graščaki. Grad so zgradili lastniki rudnika, da bi zavarovali dragoceno živo srebro pred Turki. V gradu smo si ogledali fosile, kamnine, pomanjšanj model vodnega kolesa in številne fotografije starega mesta in prekrasne čipke. Tu smo izvedeli, da je živo srebro tekoča kovina, da je zelo strupeno, da železo plava v njem, da je rudnik star 500 let ... V muzeju smo izvedel, da je bila v Idriji ustanovljena prva šola v slovenskem jeziku.

Nato smo se odpravili na ogled rudnika. Najprej smo si ogledali krajši dokumentarec o rudniku. Nato smo si nadedli ogrinjala in na glavo posadili čelade. Sprejel nas je prijazen vodič, ki nas je vodil po delu rudnika, ki je odprt za obiskovalce. Rudnik je razvejan v številnih jaških, rovih in obzorjih. Vsega naj bi bilo 700 km rofov. Lahko smo si predstavljali, kako težko je bilo delo rudarjev, ko še ni bilo elektrike, dvigal in delovnih strojev. Tudi nas je za trenutek vznemiril Perkmandelc, rudniški škrat, o katerem obstaja legenda.

Od tu nas je pot vodila v Cerkno. Sprejel nas je vodja ogleda. Nato smo se povzpeli do bolnice, o kateri nam je že med potjo veliko povedal. Opazili smo bunker, s katerim so varovali bolnico in okolico. Izvedeli smo, da je bila pred desetimi leti poplava, ki je odplavila kar enajst od dvanajstih barak v bolnici. Naredili so nove

barake, ki so skoraj identične kot originalne. V njih smo si lahko ogledali predmete in rekvizite, ki so jih uporabljali nekoč. Pot nazaj nas je vodila ob potoku, zato je bila spolzka in strma. K sreči smo prišli vsi varno do avtobusa.

Nazaj v Vipavo smo se vrnili okrog 17. 00.